

Steiner Gyula, férfi- és női-divatáru raktára

Ujvidék I. Ferencz József-tér, a „Vasember“-hez, Andrassy-utca sarkán.

Dusan felszerelt raktár: fehérnemű- és szövöttárúk, nap- és esernyők, vállfüzők, férfi- és női szabó kellékek, illatszerek, női kézimunkák, ruhadiszek stb. stb.

→ *A Hammerli-féle híres pécsi bőrkesztyűk egyedüli főraktára.* ←

gíti ki, hogy a hadnagyot börtönbe zárátja.

III. felvonás.

Katalin újra hálójába akarja keríteni a hadnagyot és miután az sehogysem sikerül neki, a hadnagyot főbelövésre ítéli. A hadnagy utolsó kívánságát, — hogy eskessék Annikával, és hogy életének még hátralevő hat óráját vele együtt tölthesse, — a cárnó teljesíti.

Változás. Germain és Anica felebrédnek a nászéből, a szerelemi mármorból, a mely oly rövid volt és a melynek ára Germain halála lesz, felöltözik, hogy méltóképen menjen a vesztőhelyre. Ekkor véletlenül zsebében megtalálja Katalin gyűrűjét, melyet azzal az esküvel adott át neki, hogy minden kívánságát és óhaját bármikor teljesíti. Anica elveszi a gyűrűt Katalinhoz, a ki Germaint felmenti a főbelövetés alól. A boldog pár azután Franciaországba utazik.

TÁRCZA.

A facipőkészítő szentje.

Douriac Artur eredeti francia elbeszélése után fordította: M. W. B.

(Folytatása.)

Hansnak volt azonban mégis egy bámulója, még pedig fia elragadtatással bámulta őt.

»Mily gyönyörű, mily fenséges drága apám!« ismételé gyakran a kis gyámoltalan, kezeit tördelve, látván a mint az alakatlan fa a művész kése vagy ollója alatt a leggyönyörűbb angyali vagy madonnai alakot vesz fel.

Az összes faragványok között különösen egy tartá lebilincselve a kis fiu lelkét az egy Szűz Mária volt, ajkain édes mosollyal és villogó tekintettel.

»Azt hiszem, ez az édes anyám!« mondá az árva.

»Nos hát jól van, neked adom — mondá az apja, kit a naiv érzelm annyira meghatott — viseld gondját mindég kedvesem, ne mulasd el soha reggel és estve hozzá imádkozni, ez lesz a legdrágább örökséged«.

És a szegény gyermeknek nem is volt egyebe.

Egy reggelen, midőn Verner munkához fogott, egyszerre csak a szerszám kezéből kiesett és hanyatt bukott.

Meghalt szegény!

Mi lesz a szegény árvából?

Ez a kérdés merült fel az egybegyűlt nép ajakán.

»Halljátok — mondá Wonguen mester, ki a falu legtekintélyesebb iparosa volt. —

Hans jó társ és nagyon jótékony ember volt, kétséget nem szenvedhetett tehát, hogy a legügyesebb facipőkészítő fia ne találna helyet, hol fejét lehajtaná.

Egyikünk sem nagyon gazdag, mégis egy száj több vagy kevesebb nem nagy dolog, noha mindnyájatoknak van egy tucat kicsikéje, ki tátott szájjal vár reátok otthon. Nekem azonban csak egy leányom van; magamra vállalom a kis fiút, megtanítom mesterségünkre és reményilem Isten segítségével ő is olyan jó és ügyes munkás lesz, mint az apja.

Mindenki dicsérte Wonguen nagylelkűségét, ez pedig nem habozott soká, hanem mindjárt lakására vezette a kis fiút.

Ferenc sohasem ment ki a faluból. Új gazdája pedig az erdőben lakott. Kicsiny keze a jóltevőben pihent s így haladtak egymás mellett. Ferenc mindég nagyobb lépéseket tett, csakhogy Wonguen mester mellett lehessen. Kérve a faluból az erdőbe érkeztek, hol a magas fák a sárguló levelekkel alig

engedték meg a szép kék eget láthatni, a természet ünnepies csendje, mely még lépteik által sem zavartatott, mert dus pázsiton haladtak, még jobban emelte a fiúcska szomorúságát, ki kétségbeesve, nyomott kedélyű és fáradt volt.

Nem messze azonban, egy szép zöld függöny mögött kivilágosodni látszott, s szemébe tünt egy barátságos háziko.

Ez volt Wonguen mester lakása: a mint közeledtek kutyaugatás hallatszott, s e jelre egy takaros kis leány szaladt Wonguen efébe kiáltván: »Papa, nini a papa!«

Ferenc elragadtatva nézett reá

Lehetetlen volt gyönyörűbb teremést láthatni

Barna haja, mely természetesen hullott homlokára, félig egy gyönyörű fekete szempárt takart, mely pajkosságot árult ei; általában egész kis személye élénkséget mutatott, mely egyaránt elragadott, de elbájolt is.

(Folyt. köv.)

MULT.

A táblabiro intendáns.

— Simonesics János. —

De talán nem lesz érdektelen, ha följegyezzük azt is, a mi történt a világhírű Lagrange asszony és az öreg úr között. Az 1849-ik év vége felé sikerül Fánesi Lajos közbenjárására e valóban világhírű énekművésznőt pár előadásra a Nemzeti Színházhoz megnyerni. Lagrange asszony megérkezvén, Fánesi kötelességének tartotta őt bemutatni az öreg úrnál, aki is, minthogy értesített a bemutatás idejéről, tehát a maga részéről szintén megtett mindent, hogy a művésznőt méltóképpen fogadhassa; vagyis, más szóval kimondva; az öreg úr részéről egy kicsit francia, egy kicsit német nyelven, már ame-

HODOVÁNYI ANDOR, UJVIDÉK

SZOBA- ÉS DISZFESTŐ.

Készít: templomok, dísztermek, színházi és alkalmi díszleteket, valamint SZOBAFESTÉST a legizlésebb színösszeállításban.

Dús választék legújabb menyezeti- és falfestési mintákból, valamint tapeta és papirmachéban.

Osnabrück

Europa legelső és legelőkelőbb level-
papir-gyáranak állandó és egyedüli
képviselője az egész délvidék részére

HERGER ÁGOSTON könyv- és papir-áruháza

Ujvidék, I., Ferencz József-tér 3,

az Erzsébet szálloda és a „Matioza Srpska“ épülete között.

lyiken jobban ki birtí magát magyarázni. Végre Fáncsi vette át a szót s a művész névében fölkerete az öreg urat, engedné meg, hogy a Próféta operában Stéger úr is (operánk akkoriban híres tenoristája) szintén olasz nyeven énekelhesse szerepét a nagy művésznővel.

— Micsoda? Hogyan van ez? mondá az öreg úr ökölnyire kitágított szemekkel. No már édes lölköm, amíg én itt leszek és uralkodom, addig ugyan ebben a színházban más nyelven nem énekel senki sem, mint magyarul, ezt ugyan kereken és határozottan kimondom, aztán szó se legyen többé erről a dolgról.

Fáncsi elhalványodott, mert tudta, bár gyakran igen engedékeny az öreg, de hogyha valamiben egyszer megköti magát, abból ki nem mozditja semmiféle földi hatalom.

(Folyt. köv.)

A SPREIC ÁRNYÉKÁBÓL. Milyen volt Bartha János első színházi látogatása.

Legnagyobb drámai Jánosunk apja szenvedélyének engedve minthogy igen jól hegedült beállott cigánynak. Egyszer a mi Jánosunk, ki abban a korban még csak Jancsika volt, azt kérdezte távozó apjától:

»Melyik kocsmába muzsikálnak ma édesapámék?«

— Ma a diátristáknál!

»Mik azok édes apám?«

— Hát urak és ifiasszonyok, kik bolondá teszik magukat, bemázolják arcuk, fölöltöznek nem tudom én miknek, aztán diskurálnak, ütök, verik, ölik egymást és az ember hol sir hol nevet rajtuk, pedig az egész csak komédia.

»Eszert komédiások?«

— Az ám, pedig se medvéjök nincs, se kötél nem táncolnak.

»Jaj be szeretném látni, nem lehetnék magával édesapám?«

— De fizetni kell ám ott!

»Hátha ugy jutnék be mint a bálba? Ha én vinném a hegedűt édes apám után.«

— Probáld meg mondja az apa.

A mi Jancsinnak nem is kellett több, tisztességes távolban követte az apját. Mintha a tilosba járna, jobbra-balra tekintgetett, hogy mikor csipik nyakon. De a hegedűt erősen az oldalához szoritotta, hisz ez volt az a talizmán, mely őt láthatatlanná teszi, midőn berohan. Apja a hátulsó lépcsőn bement. Jancsi egy nagyot lélegzett s keresztet vetve magára, megnyomta a kilincset.

»Beakarsz szökni, semmirekellő! dörög belülről valaki, csak az apám hegedűjét hoztam, hebegte a mi legényünk. Ki az apád?«

— Bartha.

»Add ide, mehatsz.«

Ajtócsukás. Jancsi kívül. Tableaux. Megeredtek könnyei s tán most is sirna, ha az ajtó meg nem nyílik, s egy kis üstök czibálás magához nem tértené.

Lefutott a lépcsőn s öklével borzasztóan megfenyegette a fogadót, azt gondolta magába, ha szép szerivel be nem bocsájtották, hát leszökik. Hadi terve oly gyorsan született meg, hogy a nagy Napoleon is megirigyelte volna. A nézőteremnek egy ajtaja volt s azt egy vén jegyszedő asszony bőrébe bujtatott Cerberusz őrizte, kinek báresak egy feje volt, de mintha 3 nyelve lett volna. Tudta, hogy a merény akkor sikerülhet legbiztosabban, mikor legnagyobb lesz a tolongás, de erre nem volt szükség. Várakozását megrövidítette az a véletlen esemény, hogy egy másik hasonló korú mű Macenás ha-

sonló czélből szintén ott ólalkodott a lépcsőnél.

Erre a mi Jancsinnak rögtön megváltoztatta taktikáját s a merész roham helyett hadi eselt forralt.

Elhatározta, hogy várni fog míg a másik fiu megkísérli a beszökést, mikor ezt aztán nyakoncsipik, tépázzák azalatt ő szépen besuhan.

A terv tökéletesen sikerült; míg a Cerberusz éktelen láрма közt visszaverte az első rohamot, ő már túl volt a Tugellán s mint egy csepp elenyészett az akkori magyar publikum tengerébe. (?) Ez volt az első színházi látogatása annak a nagy Bartha Jánosnak aki 1833-ban egyik legkitűnőbb vezére volt ama budai társaságnak, melyből nemzeti Thaliánk legszebb esarnoka a Nemzeti színház nőtte ki magát.

KRITIKUS.

Nagy érdeklődéssel néztünk az első nagy operette előadás elé. Örömmel konstatáljuk, hogy a »Gasparone« szombat esti előadása várakozásunkat felülmulat. Milöcker örökké ifju zenéje zsutfolt házat vonzott, de nem is akadt egy sem, kit ez az előadás a legteljesebb mértékben ki nem elégitett volna. Ilyen precis, tömör, rendezett előadásban vidéken alig-alig van részünk.

Az est központja tagadhatatlanul Ruzsinszky Hona volt, kinek ez alkalommal nyílt igazán alkalma művészetét ragyogtatni. Édes hangja annyira szívünkbe lopózik, hogy nem elégszünk meg a tapsolással, magunkhoz szeretnénk ölelni s így fogva tartani, hogy hosszabb ideig — mindig — hallhassuk isteni hangját.

Rózsá Sándorban ismét hozzáillő partnerre talált. Hangjának ércessége és melegsége sohasem tévesztik el a hatást. Előkelő játéka, még inkább eme-

Cs. és kir. udvari szállító

MÜLLER J. L., ILIATSZER- ÉS PIPERESZAPPAN-GYÁROS

BUDAPEST.

Gyári raktár: Koronaherczeg-utca 2. sz. — Gyár: Rottenbiller-utca 36. sz.

BRISE DE VIOLETTES
a legjobb ibolyaillat.

Fenyőerdő illat a legkiválóbb orvosok által ajánlva, élénkíti a légzőszerveket, tehát nélkülözhetetlen minden lakosztályban.

BLAHA SERAIL-POUDER
Müller-féle a legjobb arcpor.
Ára 60 kr. és 1 forint.

Csász. és kir. udvari szállítók, Fülöp Szász-Coburg-Gothai Herczeg Ö-Fensége szállítói

FRANÇOIS LAJOS és TÁRSA

PEZSGÖBOR-GYÁROSOK

MONOPOLE
VIN BRUT
CARTE BLANCHE

BUDAFOK

EXTRA DRY ENGLAND
TRANSYLVANIA
GRÉMENT ROSÉ

lik — a mi kedvencünk — értékét szemünkben.

Szilassy Etelka olyan olasz menyecske volt, kinél szebbet, fürgébbet, tüzesebbet nem képzelhetünk. Kecsesége, pajzánsága párosulva kedves, bájos énekével, melyet tombolva ismételtettek meg, még igen sok ujvidéki sikerre engednek következtetni.

Benozzo szerepében őszinte örömmel láttuk viszont a mi régi ismerősünket. a mi Kozma Pistánkat, ki a két-évelőtti idényben annyi kellemes estét szerzett nekünk. Fáradtságos szerepét annyi ifjui, lankadatlan frissességgel, olyan ambícióval oldotta meg, hogy párosulva szép, erőteljes hangjával szerepköre elődeit teljesen elhomályosította s egész közönségünket — nemcsak mint ismerős — teljesen meghódította.

Nagy Dezső Nazoni podesztája ismét oly alakítás volt, mely jobb kezekbe alig lett volna letehető.

Károlyiné (Zenóbia) ismét elemében volt. Annyi derűtséget keltett, különösen harmadik felvonásbeli toiletjével és kupléjával, hogy a zajos tapsokat teljesen kiérdemelte.

A zenekar precis vezetése és a karok korrektsége ismét Kubesch karmester szakavatottságát jellemezték.

Vasárnap délután Hervé régi, de mindig új zenéjü operettejét »Nebántsvirág«-ot adták Tury Mariskával a cimszerepben. Eltekintve a III. felvonásbeli két megakadás, illetőleg kihagyástól mely nagyon kinosan hatott, Tury igen csinosan énekelt s ugylátszik a kis-asszony már talált egy jóakaratu figyelmzettőt is, mert a toiletjei már kissé sikerültebbek.

Az orgonistát ezuttal Magyarida elég ügyesen. Déry Béla (Chateaux Gibus), Károlyiné (Fejedelemsz-

szony), Kozma (Champlatreu), Nagy Dezső (Loriot) szintén igyekeztek a délutáni közönséget kielégíteni.

Tegnap este Verő György nagyszerű népszínműve a »Menyecskék« ment bérletben. Igazi magyaros, zamatos levegő töltötte be a színházat, mely bár különböző hangulatot keltve, de jólesően vonult végig mind a három egyfelvonásos darabon.

Az első felvonás a tüzről pattant falusi menyecskét (Makó) mutatja be, ki mint a gyenge bíró felesége egymaga csinál rendet a faluban.

Makó Ayda ismét megmutatta, hogy minden szerepében teljes készütséggel lép a deszkákra. A rátartó menyecske erélye, mimikája, a hatást el nem tévesztették.

A legény szerepében Almássy jelskedett. Igazán helyre való szép legény, nem is csodáljuk, hogy az egész falunak elcsavarta a fejét.

Déry Béla a tutyi-mutyi bíró szerepét elég ügyesen oldotta meg.

A többiek közül különösen Nagy Dezső és Latabár tartották fenn a darab jó hangulatát.

A második felvonás ugyszólván valamennyiünk szeméből könnyeket csalt ki. A beteg Márikát Hevessy Gusztika oly természetesen creálta, annyira kidolgozta szerepének minden legkisebb mozzanatát, hogy szívünkben olyan helyet szorított magának, melyből nem egykönnyen fogjuk kibocsájtani. Sikerehez gratulálunk!

Nagy Dezső a gazda szerepében teljesen beleélte magát szerepébe, gyengédsége Márikával szemben, kemény apai szíve Ferkó irányában ép oly sikert arattak, mint a nagyapai határtalan szeretete Matyókával szemben.

Órszit, a feleségét Károlyiné adta,

s bár igyekezett a gondteljes anyát hüien ecsetelni, e szerephez nem illő hangja többször elárulta benne a komikát.

Rakel, a csinos székely menyecske Makó Ayda igazán oly szép volt, hogy nem csodáltuk az öregek örömét.

Almássy Ferkó kis szerepébe is sok drámai erőt öntött.

»A mennyország« a címe a harmadik felvonásnak, melynek annyi jókedvet és pajzánságot halmozott össze Verő György, hogy a Márrika elmenetele miatt könnyes szemek csakhamar felszáradtak, azaz ismét megteltek könnyel, t. i. a nevetéstől. Kedély állapotunk e gyors fordulatának előmozdításában az oroszánrészt Kövessynét illeti, kit ilyen jó kedvben még alig láttuk s ki »kék volt« táncával nem csak a vasárnapi karzatot, hanem minket is szívből megkacagtatott.

A mi fáradhatatlan Nagy Dezsőnknek ebben a darabban is nagy szerep jutott. Tibor Andrása annyi jóízű, magyarosságot árult el, hogy szinte éreztük »mennyországának« melegét.

Hevessy Gusztika (Juli), Almássy (Gyuri) és Rózsa (Bandi) kis szerepeikben is jók voltak, mint mindig.

HIREK.

Heti műsor. Kedden: bérletben »Szép Galathea« operette és »Házasság politikája« vigjáték. Szerdán: bérlet szünetben »A csodagyerek«. Csütörtökön: bérletben »Kornevilli harangok«. Pénteken: félhelyárral, bérlet szünetben »Romeo és Julia«. Szombaton: bérletben »A drótostót«. Vasárnap este bérlet szünetben: »Cigányélet«.

Winkle István gőzsörfőzde Ujvidék.

1 pohár világos »Király«-sör 7 kr. — 1 pohár barna »Bajor«-sör 8 kr.

a sörfőzde sörosarnokában Ujvidék, Uri-utoza 7. szám.

Naponta friss esapolás!

Szives pártfogásáért esedezik

Kitünő villásreggeli!

Külön étterem!

Kopolovics József, vendéglős.

— Minden szerdán és pénteken délelőtt halpaprikás! —

Nyomatott Hirschenhauser Benő könyvnyomdájában Ujvidéken.

ALAPITTATOTT 1850-ben.
Gyárt világos »KIRÁLY« és barna »BAJOR«-sört.